

Jitřenka rdí se růžemi,
nebesa zvučí písněmi,
zní světem jásos vítězný,
úpí jen žalář pekelný.

Vždyť statečný a mocný král,
jenž sílu smrti pošlapal
a brány pekel vyvrátil,
nám hříšným viny odpustil.

Ač zavalen byl balvanem
a silnou stráží obklopen,
hle, Vítěz vyšlý ze hrobu
jde v triumfálním průvodu.

Je konec všemu úpění,
bezmocný nářek peklem zní:
Náš Pán už z mrtvých slavně vstal,
jak zářný anděl zvěstoval.

Bud' věčně, Kriste, věrným svým
plesáním velikonočním.
Nás, milostí tvou vzkříšené,
vem k oslavě své vítězné.

Ježíši, každý tvor tě chval,
neboť jsi slavně z hrobu vstal,
i Otce, Ducha milosti
ať věčně všechno tvorstvo ctí. Amen.

*(Hymnus Ranních chval pro dobu
velikonoční)*

otevřených smrtelných ranách vstoupila do našeho světa. Zpívejme proto Aleluja, jednotlivě i společně. A protože je pro mne Aleluja v tobě silnější než ve mně samém, zpívej mi své aleluja. A protože je pro tebe Aleluja ve mně silnější než v tobě samém, nastav mi své ucho, abych ti mohl zpívat své Aleluja. A protože je naše Aleluja pro vás silnější - a naopak -, zazpívejme si ho navzájem, ba co víc - pro všechny lidi, kteří tuto noc spí, toto Aleluja žijme.

Dostali jsme velikonoční světlo, velikonoční vodu a velikonoční chléb, abychom udržovali otevřený přístup k Boží lásce, která se vydala za námi. A ona tak mohla vejít i do našeho města, do naší země, do našeho světa. Aleluja!! otec Pavel

JSME DĚTI SVĚTLA

Opět po roce se blíží posvátná noc Vzkříšení, ve které každý bdící a modlící se člověk dostává darem den, který nezná západu a budoucnost, která již nikdy nebude minulostí. Touha člověka po nekonečnosti a nesmrtelnosti našla tuto noc odpověď: Kristus vstal z mrtvých! Velikonoční Pán zná místo, kam vložila Lásku, která vyšla od Boha, své vítězství. Tímto místem je on sám, Zmrtvýchvstalý. Uprostřed našeho láteření proti temnotám smrti se v našem srdci rozprostírá vděčnost za světlo, které nám o Velikonocích přichází v ústrety z temnot Velkého pátku. Velikonoční světlo nám svítí na cestu domů, do náruče Kristovy, do náruče Boží lásky, která sestoupila na zem k nám. Vy jste povoláni ze tmy k jeho podivuhodnému světlu (1 Petr 2,9). V této velikonoční víře nám vzešlo světlo, a proto nás už nikdo nemůže ošálit.

Kdo se jednou podíval do velikonočního světla, ten se už nenechá oslepit reflektory a bludičkami tohoto světa. Toto světlo nám svítí na cestu domů - do náruče Kristovy, a proto za námi budou jednou volat do hrobu: „Světlo věčné ať mu (ať jí) svítí.“

„Děti světla“ - to je náš čestný velikonoční titul. Boží láska sestoupila k nám, neboť prostřednictvím smrtelných ran Ježíše Krista vešel do tohoto světa Bůh. Je to sám ukřižovaný a vzkříšený Pán. Do Boží lásky vstupujeme skrze křestní vodu. Voda jeho srdce nás unáší dovnitř, jako je loď nesena do přístavu. „Z jeho boku vyšla krev a voda“ (Jan 19,34), sděluje nám přímý účastník děje apoštol Jan o umírání Ježíše na Kalvárii. Křest je naším nejosobnějším velikonočním svátkem. Při obnově křestního vyznání jsme pozváni, abychom se podívali zpět na svou první lásku, na neporušenost naší křestní milosti. „Ale mám proti tobě, že jsi upustil od své první lásky (Zj 2,4) - to je bezesporu vážné slovo Vzkříšeného Krista vůči mému vlažnému a nepřesvědčivému duchovnímu životu. S vědomím této vážnosti se máme k němu znovu přiznat a rozhodnout se pro něj. Křest je naším nejosobnějším velikonočním svátkem. Svěcená voda u vchodu do kostela nám to chce připomínat po celý rok: Jsi pokřtěný, proto poznej svou důstojnost!

Láska se vydala na cestu k nám, neboť v ranách svého Syna vstoupil do tohoto světa Bůh. Do tohoto světa padlo pšeničné zrno a zde zemřelo, aby vzešlo a přineslo užitek. Nyní doslova žijeme z plodu zesnulého a vzkříšeného pšeničného zrna, protože v pšeničném chlebu eucharistie přijímáme nevyčerpatelně rozmnožený chléb Kristovy lásky, která dokáže nasycit hlad celých staletí. Prostřednictvím tohoto chleba jsme dospěli do blízkosti Zmrtvýchvstalého Ježíše.

Milí farníci a všichni čtenáři, velikonoční světlo, velikonoční křestní voda a velikonoční chléb nám otevřely přístup k Boží lásce, která v Kristových

NEBE A DUDY

Jsem militantní katolík. Soudím tak podle toho, že jsem jednou v Chrámu sv. Víta smekával cizincům klobouky z hlav a říkal jim: „Jste v kostele!“ Jestli teď ten chrám dají státu, budu tam asi rozhazovat krámy peněžoměncům, které stát všude pěstuje.

Já nevím, nač stát potřebuje kostel. Církev ho potřebuje k výkonu svého povolání. Má tam Boha. Stát tam nemá nic. Pro stát je to honosný majetek: symbol moci a panování. Říkají-li teď někteří lidé, že ve středověku to tak právně i fakticky bylo, neberou v úvahu, že panovník tehdy měl moc z vůle Boží a odpovídal mu za poddané až po tu duši. Dneska? Pche!

Lidé, kteří ve sporu o ten chrám jsou na straně státu, nejsou tolik pro stát, jak jsou proti církvi: ve všem a vůbec. Vědí, že stát chrám nepotřebuje. Ale má naň právo, když se o něj musí starat, jelikož církev na to nestačí. To je důvod povrchní: stát se musí starat například i o Výzkumný ústav chemický, potřebný lidu jako kostel. Tu nejde o spor dvou rovnoprávných stran: církev a stát, to je jako nebe a dudy. Tato metafora tu náhodou velice vystihuje skutečnost: církev opravdu slibuje lidem nebe, stát jim slibuje dudy. Nepochybujeme o tom, že dudy jsou velice nutné, ale stát má nepoměrně lehčí úkol než církev.

Stát žádný kostel ke své práci na dudách nepotřebuje. Chce ho jen proto, aby ho neměla církev. Říká: ten chrám je symbolem historické totožnosti státu, jeho slávy a důstojnosti. Církev toto nepopírá a v tomto ohledu stát umí podpořit, zatímco on sám s těmi hodnotami zacházel všelijak.

Všimněte si, že já tu neagituju pro náboženství, nehlásám žádnou víru, nepřítírám se k Bohu. Jsem i militantní husita, proto popírám „světské panování kněží“. Na stranu církve se stavím, protože vím, proč proti ní jsou státní zákoníci. Tento spor je jen částí tažení proti katolické církvi, jako je jí i odpírání restituce majetku. Proti křesťanským církvím jako hlasatelkám evangelíí jsou jednak lidé hrubí a prázdní: takové to maso lidu na váhu. Ale pak i lidé vzdělaní a myslící, které však právě váha mozku přivedla k názoru, že člověk je vrcholem vývoje hmoty a vědomím vesmíru; což si myslím také. Má tedy člověk za sebe odpovídat sám, bez Boha. Odpovídat - komu? Tu já nechávám otazník pro věřící astronomy a fyziky, neboť i tací vzdor svému rozumu jsou.

Myslím, že důvod k tažení proti církvi je horší, nižší. Působení církvi a vliv náboženství jsou nepříjemné lidem se zakrnělým nebo potlačeným svědomím. Jsou to lidé, co neuroticky reagují už na slovo Bůh, svědomí, mravnost... Oni chtějí, aby za správné platilo všecko, co činí: když proti tomu není žádný předpis a zákon. A zákon, ten oni dovedou demokraticky změnit, takže budou při své zvůli čím dál svobodnější. Když jim nikdo nebude připomínat zákon vyšší.

Myslím, že důvod k tažení proti církvi je horší, nižší. Působení církvi a vliv náboženství jsou nepříjemné lidem se zakrnělým nebo potlačeným svědomím. Jsou to lidé, co neuroticky reagují už na slovo Bůh, svědomí, mravnost...

LUDVÍK VACULÍK (13. března 2007, Lidové noviny)

PODĚKOVÁNÍ

Ekonomická rada farnosti na svém jednání dne 18. ledna 2007 vysoce hodnotila příjmy naší farnosti za rok 2006, především příjmy z kostelních sbírek a dary farníků. Vyjádřila tak obdiv a poděkování všem věřícím, a díky vyjadřuje i prostřednictvím Poutníka. Skutečně jsou naši věřící velkorysí a štědrí k potřebám své farnosti i diecéze. Při kostelních sbírkách bylo loni vybráno celkem 604 418,- Kč, z toho odvedeno diecézi na účelové sbírky 135 684,- Kč. Dary věřících činily 246 598,50 Kč. Z této částky činí pravidelné měsíční vklady tří věřících na účet farnosti 16 800,- Kč. Pokud by se k pravidelným dárcům přidali další věřící, kteří by pomohli farnosti pravidelnými měsíčními finančními dary složenými trvalým příkazem na účet farnosti, uvádíme účet farnosti u ČSOB a.s. Praha:

č. úč. 155816135/0300, VS (variabilní symbol) 112, KS (konstantní symbol) 0379.

Samozřejmě, že farnost dárcům na požádání vystaví potvrzení pro úlevy z daní.

Všem dárcům patří předem upřímné Pán Bůh zaplat'!

V roce 2006 nebyly prováděny žádné opravy církevních objektů, vyjma běžných oprav střeš všech kostelů. Peníze soustředěné v roce 2006 na účtu farnosti jsou určeny na dokončení oprav interiéru kostela na Mariánské hoře (nátěry oltářů) a šetří se na generální opravu farního kostela. Vzhledem ke značným nákladům opravy kostela sv. Jiří je jeho oprava rozvržena do několika etap.

V roce 2007 jsou plánovány tyto náklady na opravy kostelů a pořízení drobného investičního majetku:

• ozvučení kostelů ve Verměřovicích a na Mariánské hoře	30 000,- Kč
• pořízení mramorové desky rodáku P. Tadeáši Hůblvi k 200. výročí úmrtí	30 500,- Kč
• I. etapa nátěrů oltářů na Mariánské hoře	50 000,- Kč
• výměna nových dveří farního kostela a zbývajících dveří na Mariánské hoře	180 000,- Kč
• nová střecha a komíny poutního domu na Mariánské hoře	270 000,- Kč
• příspěvek farnosti na opravu kostela v Jakubovicích (opravuje obec D. Čermná)	100 000,- Kč

V dalších letech se veškeré finanční prostředky budou soustřeďovat na opravy farního kostela sv. Jiří, a to: výměna dřevěných zdvojených oken, zateplení vitráží dvojskly, vyspravení a nátěr venkovní fasády, oprava střešy, nátěry věží a vytápění farního kostela. Jako poslední etapa event. venkovní slavnostní osvětlení kostela. Po opravě farního kostela se započne s opravou poutního domu (obě budovy) na Mariánské hoře. O všech etapách oprav v jednotlivých letech a vynaložených nákladech budou věřící průběžně informováni prostřednictvím Poutníka.

Jak je vidět, čeká nás hodně práce a hodně peněz. My věříme, že s pomocí Pána Boha a nás všech farníků se podaří vše zvládnout, abychom mohli říci: Díky Bohu, máme všechny církevní objekty farnosti opravené!

Ekonomická rada farnosti

ANKETA: JAK TO VIDÍ DRUZÍ?

Milý čtenáři, nevím, jak to prožíváš ty, ale mne v poslední době docela zaměštnává myšlenka, zda systém soudnictví může vůbec pracovat nezávisle a spravedlivě pro každého občana v naší zemi. Nedalo mi to, a oslovil jsem několik známých, abych se dověděl jejich názor. A protože se chystáme slavit Velikonoce, musela přijít zákonitě na mé známé i otázka, jak oni vnímají právě tyto svátky.

1) Důvěřujete našemu českému soudnictví a myslíte si, že rozhoduje nezávisle?

JUDr. Gabriela Vilímková, advokátka, Hradec Králové

Ano, důvěřuji našemu soudnictví a jsem hluboce přesvědčena, že většinou rozhoduje nezávisle. Jsem hluboce přesvědčena o tom, že vybočení z požadavku "nezávislosti" soudu, jako požadavku, aby nebyl soud ničím, co nesouvisí přímo s projednávanou věcí, ovlivněn, představuje jen zanedbatelné procento „soudů“, ať již by se jednalo o jednotlivého soudce, který může mít sklon k takovému porušení, nebo jednotlivý případ nějakého soudce, který se nechal ovlivnit.... Za ovlivnění tu však je třeba požadovat jednoznačný „protiprávní“ zásah nebo souvislost, nikoli to, jak účastníci a jejich postoje prezentované před soudem na soudce působí. To, jak se lidé před soudem chovají, jak svá práva uplatňují, prezentují nebo brání, soudce vnímá a hodnotí, dokonce je zákon připouští v hodnocení shody s dobrými mravy. Při medializaci jednotlivých afér spojených s podezřením s porušení „nezávislosti“ je třeba si uvědomit, že jsou to mediálně populární témata, jejich „mediální záře“ tak mnohdy překonává sílu původního „zdroje“, často se jedná o jednostranně publikované údaje, které jsou špatně doložitelné, a v neposlední řadě by bylo třeba srovnávat je s počtem vydaných rozhodnutí, proti nimž nejsou námítky vzneseny.

Jaroslav Hubený, redaktor Deníku Orlické noviny, Česká Třebová

Stupeň mé důvěry k soudcům se nachází někde mezi vztahem k policajtům a lékařům. Asi jako ve spoustě dalších oborů jde o to, zda jsou dotyční opravdovými profesionály díky své kvalifikovanosti nejen profesní, ale i lidské. A zda úroveň naší legislativy, stupeň nároků na ně a další vlivy jejich osobnostnímu růstu spíše nebrání. Podle mě soudce rozhoduje vždy závisle, jde o to, na čem v dané chvíli více. Zda na litéře práva nebo na jeho duchu, dále na míře pracovitosti, odvahy, altruismu, empatie, zvyku, alibismu a také samozřejmě svědomí.

P. Václav Vacek, farář, Letohrad

Za minulého režimu se na práva dostali převážně jen prověření studenti. Profesori byli kádrovani ještě více. V devadesátém roce jsem čekal, že zájemci o studium práv budou vysláni na západní univerzity, abychom získali mladé právníky nezatížené totalitním myšlením. Nestalo se tak. Zaměřili jsme se jen na ekonomii. Právní jistota u nás je mizerná. Nemám přímé důkazy, mohu tedy mluvit jen o svém pocitu. Co si myslet o soudu s Grebeničkem a o soudu s Hučínem? Tuneláři jsou na svobodě, bývalý ministr Mlynář nic neukradl a dostal trest 5 let, motorkář, který úplně rozbil na přechodu dítě (dvanáct smrtelných zranění) - 2 roky vězení.

Ale devastace prochází celou společností, až k nám. Prohrál-li dříve chlap v kartách statek, dal jej. Ježíš říká: „Nepřisahaňte, držte slovo pokaždé.“ V obojím jej neposloucháme. Přisaháme a slovo nedržíme. Kdo nepečuje o své manželství, porušuje manželskou smlouvu. Kdo nepracuje poctivě – porušuje smlouvu.

2) Co pro Vás znamenají Velikonoce?

JUDr. Gabriela Vilímková, advokátka, Hradec Králové

Velikonoce jsou pro mne nejen svátky církevní, ale i svátky jara, znamenají proto radost, a to v neposlední řadě i z příležitosti k rodinným setkáním

Jaroslav Hubený, redaktor Deníku Orlické noviny, Česká Třebová

Velikonoce jsou pro mě svátky, které všednodenností zasuté sklony k duchovnímu životu přece jen vyprovokují. Takže k nim patří i ohlížení za tím, který jde přede mnou. Meditace o lidském a božském, utrpení i slávě. O jedinečnosti příběhů i o tom, zda třeba vlastně zůstávají a mění se jen jména postav a kulisy. O řečeném a nedorečeném. Velikonoce jsou také pro mne spojeny s milými útržky vzpomínek na bezelstné dětské připojení k lidovým zvykům, které mým dětem však už moc neimponovaly (dostávat či rozdávat rány pomlázkou, vajíčka či později alkohol).

P. Václav Vacek, farář, Letohrad

Když Ježíš s neobvyklým zájmem o lidi vyprávěl o Bohu a mnoha lidem ohromně pomohl, mohl říci: „Ber, kdo ber“. Aby získal i pomlouvače (lhali, že je podvodník, alkoholik, rozvraceč a posedlý ďáblem ...), nechal volný průběh nenávisti zbožných. Když se Bůh Ježíše zastal a ukázalo se, že Ježíšova láska je silnější než smrt, hřích a nenávist, někteří opravdu prokoukli. Ježíšovo přátelství a jeho obětavost jej stála život. Získal si i naše srdce ... Máme co slavit.

Anketu uspořádal otec Pavel

AHOJ DĚTI!

Slavíme dnes Květnou neděli a stojíme tak vlastně na prahu Svatého týdne. Je to poslední týden postní doby. Doufám, že jste se snažily celou tuto dobu dobře prožívat a že se vám podařila zvládnout i vaše konkrétní předsevzetí, v čem se chcete napravovat.

Asi by bylo zbytečné se vás ptát na to, co slavíme o Květné neděli. Při mši svaté jste jistě dávaly pozor a nepřehlédly jste průvod s jívnovými ratolestmi, který má být připomínkou slavného vjezdu Pána Ježíše do Jeruzaléma. Lidé Ho vítali palmovými ratolestmi, kladli na zem své pláště a volali Hosana.

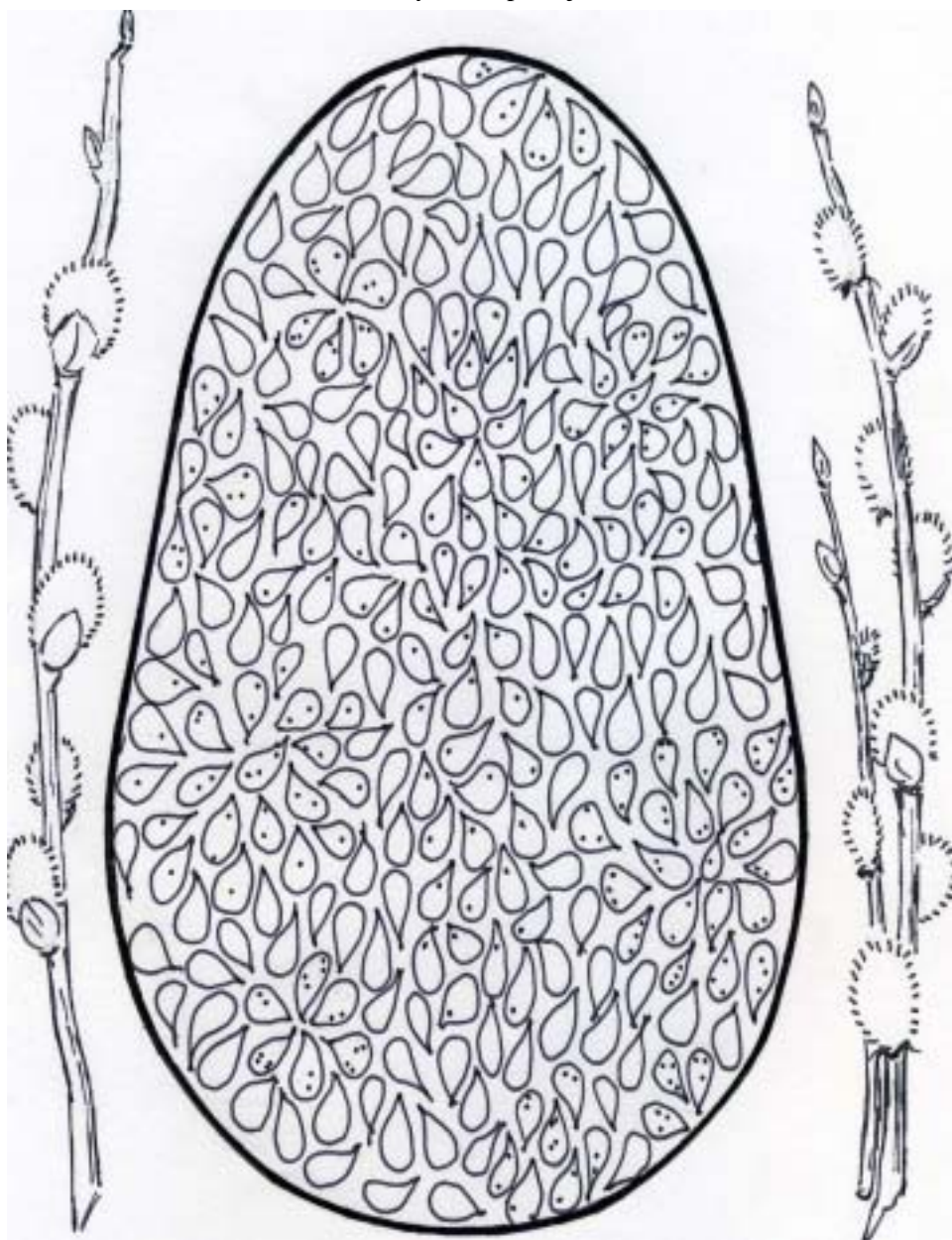
Zpívané pašije nám vyprávějí o dalších událostech následujících dnů. Víme, že dny Svatého týdne mají svá konkrétní jména. Středa bývá nazývána Škaredá, podle Jidášovy zrady Pána Ježíše. Zelený čtvrtek je velmi významný den, protože při Poslední večeři Pán Ježíš ustanovil Nejsvětější svátost oltářní. Tato důležitá událost je základem každé mše svaté. Určitě také víte, že po večeři se Pán Ježíš odebral do Getsemanské zahrady a tam se modlil. Modlil se, aby dokázal splnit vůli svého nebeského Otce. Velký pátek znamenal pro Pána Ježíše obrovské utrpení, potupu, opovrzení, útoky nenávisti a lidské zloby, bolest a smutek a nakonec krutou smrt na kříži. Nevinný Beránek byl za nás za všechny obětován. Po Velkém pátku přichází Bílá sobota – čas k modlitbě u Božího hrobu. A nedělní ráno – všechny nás zaplavuje vlna radosti ze vzkříšení našeho Pána. Pán Ježíš překonal smrt, vstal k věčnému životu a také nám všem tuto cestu otevřel.

Všechny tyto události si tedy budeme ve Svatém týdnu připomínat při mších svatých a při obřadech. Věřím, že se budete snažit s rodiči chodit do kostela a pozorně se všeho dění účastnit.

Obrázek je zase tak trochu symbolický. Minule jsme měli poušť s různými cestami k vodě, jako znázornění a připomenutí postní doby. Dnes, jak vidíte, je základem vajíčko. Je to asi jeden z nejtypičtějších symbolů Velikonoc snad pro všechny lidi. Určitě je ním vyjádřen zrod nového života, začátek jara, probouzení přírody a mnoho dalšího.

Vajíčko je vyplněno malými kapkami. Má nám to znázornit to, o čem jsme již povídali, tedy o hlubším obsahu Velikonoc. Kapky znázorňují slzy; slzy smutku a bolesti, slzy Ježíšovy matky, krůpěje potu Pána Ježíše a kapky krve, které vytékaly z Ježíšových ran. Když se pozorně podíváte, tak zjistíte, že jsou v nich malé tečky. Od jedné do čtyř. Podle počtu teček zkuste vybarvovat jednotlivé kapky ve vajíčku a zjistíte, že ukrývá symboly pro bolestnou smrt a radostný věčný život. Smrt na kříži otevřela cestu k věčnému životu a ten zase ukázal její smysl.

- 1 tečka - hnědá barva
- 2 tečky - žlutá barva
- 3 tečky - červená barva
- 4 tečky - oranžová barva

(Otažníček)

Pro starší:

Asi by bylo zbytečné připomínat jednotlivé události Svatého týdne vám, starším dětem. Dá se předpokládat, že již máte spoustu znalostí a víte, jaké události se udály a proč. Možná bude zajímavější malé zamyšlení nad jedním nepatrným slovem. Tím slovem je POSLUŠNOST.

Kdybychom se mohli podívat z nadhledu na všechno, co vytváří tu nádhernou mozaiku Velikonoc, určitě by toto slovo byl jen malý barevný kamínek, který je součástí celku. Ale představme si situaci, kdyby tento kamínek v mozaice chyběl. Chyběla by právě ta rozhodující poslušnost Syna vůči Otci. Ta poslušnost, která šla až k smrti na kříži...

Ježíš jako Boží syn věděl o všem, co se má stát. Znal plán spásy. Ale byl také člověk, vnímal bolest, cítil smutek a do hloubi duše pocítil tíhu samoty. Přesto volil poslušnost svému Otci. Poslušnost jako plod upřímné, hluboké a opravdové modlitby. Evangelium to jasně zachycuje slovy: „Otcče můj, jestliže je to možné, ať mě mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ (Mt 26, 39)

Možná by bylo zajímavé najít si chvilku času a klidu a zamyslet se právě nad tímto „kamínkem“. Teď ve Svatém týdnu by to určitě stálo zato. A pokud už budete přemýšlet nad poslušností v jakékoli rovině, zkuste si přitom odpovědět také na otázku, jak jste na tom s poslušností vůči svým rodičům vy.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Podařilo se vám najít správnou cestu pouští k vodě? Byla to pouze cesta č. 2.

Dokončení věty z osmisměrky: Děkuje Pánu ZA CHLĚB, MĚJME HO V ÚCTĚ A DOBŘE PROŽIJME POSTNÍ DOBU.

VÍRA

Možná je to tím, že mne moje babička Kristýnka z Nemanic vodila po českobudějovických kostelech a chrámech a také jsme se zastavovali u sebemenší kapličky v polích a křížků u cesty. Nevím. Tam zřejmě vznikala má zvláštní náklonnost k víře, kterou jsem neuměl – a i dnes to trvá, vysvětlit. Jakási úcta k neznámému, které se skrývá někde okolo nás. A pohled jsem upíral a upírám k nebi, kde se snažím vybavit si tu sílu Pána Boha, který je pro mě přítelem, jemuž se jako své ženě svěřuji se svým dobrým a zlým. U něj hledám odpovědi na své tápání. Určitě se nad mým chápáním víry teolog pozastaví, ale to se nedá změnit. Nevěřím, že je některému člověku na této planetě jasné, „co je tam, odkud se lidé nevrací“. Přes tyto nejasnosti věřím, že víra je nejsilnější a jediná síla, která dokáže člověku pomoci překonat těžkosti našich životních cest. Víra mi připomíná krásnou hudbu, která nás cele pojme do své náruče, dá nám zapomenout na příkoří, dá nám sílu žít a mít rád. Je jedno, jestli to jsou andělské chóry, gospels, blues, jazz nebo varhanní koncert pana Bacha. Totéž dokáže milé a pravdivé slovo od někoho, komu věříme. Je to hudba hlasu a srdce. V nemocnicích, kde jsem občas dlel, jsem měl mnoho času se dívat se na bílý strop a také oknem na modré nebe. Bylo pro mne modré a jasné, i když bylo zataženo. Vždy, když mi bylo nejhůře, když se modlím za sebe, za svou rodinu, za své přátele, vždy hledám podobu té síly, které říkáme Pán Bůh. Slyším hlas pana arcibiskupa Karla Otčenáška v kapli na hradě v Českém Šternberku. Jeho věty o všeobecném přátelství stále chodí se mnou. Ve chvílích, kdy se mne dotkne zášť a nevráživost ke komukoli, vzpomenu na tu mši ve Šternberské kapli a na vlídnou tvář arcibiskupa Otčenáška. Tenkrát jsem řekl svému synovi:

„Je vůbec možné, aby se lidé bez ohledu na barvu pleti, rasy, náboženství, měli rádi?“

A Tomáš odpověděl: „Asi není důležité, jestli je to možné, ale lidi by se o to měli stále pokoušet. Možná se to jednou povede.“

Tento text je jedním z vystoupení Josefa Fouska v nedělních Dobrých jitrech v Českém rozhlasu. Vyšly knižně pod názvem „Buďme k sobě vlídní“ (to mu často říkávala jeho maminka, protože se bála nesvářů a zlých lidí). Kniha obsahuje zamyšlení, historky, básně a texty písní, které jsou, jak podotýká sám autor, jeho „myšlenkovou zповědí“. Život je velký dar, Velebím obyčejný den, Výsměch, Odvaha, Láska, Křiváci, Nedůvěra, Pomluva, Bohatství, Opuštění, Sebezpytování, Důvěřivost, Nebrečet nad sebou, Hledání moudrosti, vlastně celá kniha nás nenásilně a s humorem přesvědčuje, že láska a vlídnost jsou nade vše. Člověk si tu uvědomí, jak důležitý je pozdrav „Dobrý den“, není to jen zvyk a slušnost, podvědomě tím hledáme cestu k ostatním lidem. „Pane Fousku“ říkal mi jeden bývalý kladenský havíř, „já celý život říkám Zdař Bůh a teprve teď na stará kolena, poznávám, jak je to vzácný pozdrav. Třikrát jsem byl zavalený v šachtě a po každé jsem to přežil. A modlili jsme se tenkrát všichni, i ti, kteří na Boha nevěřili. A tak si myslím, že Pán Bůh nedělá rozdíly, jestli je někdo v té či v jiné církvi, ale pomáhá, kde může, všem lidem bez rozdílu.“ Není tu téma, ze kterého by se nedalo citovat, ale uvedu ještě závěr knihy: „Miluj své bližní, rozdávej radost a děkuj za každý den. Buďme k sobě vlídní“.

Josefa Fouska známe jako vypravěče, písničkáře, textaře, fotografa, spisovatele a básníka. Ale také jako svérázného kladenského bouřliváka s přezdívkou „haldový básník“. Jeho krédem je: „Úsměv a nikoli výsměch“.

BH.

Paulo Coelho: O nástrahách hledání

Současně s tím, jak lidé věnují stále větší pozornost duchovním záležitostem, objevuje se jiný jev: nesnášenlivý postoj k duchovnímu hledání druhých lidí. Den co den dostávám časopisy, e-maily, dopisy a pamflety, které se pokoušejí dokázat, že jedna cesta je lepší jak druhá, a obsahují řadu pravidel, jak dosáhnout „osvícení“. Vzhledem k rostoucímu objemu tohoto typu korespondence jsem se rozhodl napsat něco o tom, co při duchovním hledání považuji za nebezpečné.

1. mýtus: mysl může vyléčit všechno. Není to pravda a já tento mýtus raději osvětlím příběhem. Před několika léty jedna moje přítelkyně – hluboce pohroužená do duchovního hledání – dostala horečku, bylo jí velice špatně a celou noc se snažila neutralizovat své tělo s pomocí všech technik, jež znala, aby se uzdravila silou myšlení. Její děti si nazítří dělaly starosti a chtěly, aby šla k lékaři – ona však odmítala s tím, že „purifikuje“ svého ducha. Teprve, když situace začala být neudržitelná, souhlasila s tím, že půjde do nemocnice. Tam musela být okamžitě operována – měla zánět slepého střeva. Proto pozor: někdy je lepší prosit Boha, aby vedl lékařovu ruku, než se vyléčit sám.

2. mýtus: červené maso brání přístupu k božskému světu. Samozřejmě, pokud patříte k nějakému náboženství, budete muset dodržovat daná pravidla – třeba židé a muslimové nejedí vepřové maso, což je součástí jejich víry. V současné době však zaplavuje svět vlna „purifikace“ prostřednictvím jídla: radikální vegetariáni pohlížejí na lidi, kteří jedí maso, jako by byli zodpovědní za vraždění zvířat. Copak také rostliny nejsou živá stvoření? Příroda je ustavičný cyklus života a smrti a jednoho dne se i my sami staneme potravou země – pokud tedy nepatříte k nějakému náboženství, které určitou stravu zakazuje, jezte to, co si žádá náš organismus. Připomínám tu případ ruského mága Gurdijeva: v mládí navštívil jednoho velkého mistra a aby na něj udělal dojem, jedl jenom zeleninu.

Jednou večer se ho mistr zeptal, proč dodržuje tak přísnou dietu. Gurdijev odpověděl:

„Abych měl stále čisté tělo“. Mistr se zasmál a poradil mu, ať s tím okamžitě přestane, jinak skončí jako květina ve skleníku – velice čistá, ale neschopná odolávat obtížím životní pouti. Jak říkal Ježíš: „Ne to, co vchází v ústa, poskvňuje člověka, ale což z úst pochází, toť poskvňuje člověka.“

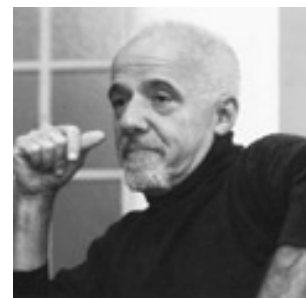
3. mýtus: Bůh znamená oběť. Mnozí lidé vyhledávají cestu oběti a sebeobětování, přičemž tvrdí, že musíme trpět na tomto světě, abychom byli šťastni v tom příštím. Ovšem, jestliže je tento svět Božím požehnáním, proč maximálně nevyužít potěšení, které život skýtá? Zvykli jsme si na obraz ukřižovaného Krista, ale zapomínáme, že jeho utrpení trvalo jen tři dny: ostatní čas strávil tím, že putoval, setkával se s lidmi, jedl, pil, hlásal poselství tolerance. A vlastně jeho první zázrak byl „politicky nekorektní“: na svatbě v Káni Galilejské se nedostávalo pití, a tak proměnil vodu ve víno. Podle mého názoru tím chtěl všem ukázat, že být šťastný, radovat se a účastnit se nějaké oslavy není nic špatného – neboť Bůh je nám mnohem blíže, když jsme s ostatními. Mohamed říkal, že jsme-li nešťastní, přenášíme tento pocit i na své přátele. Budha po dlouhém období zkoušek a odříkání natolik zeslábl, že se málem utopil, až ho zachránil nějaký pastýř, pochopil, že samotou a obětí se vzdalujeme od zázraku života.

4. mýtus: k Bohu vede jediná cesta. Tento mýtus je ze všech nejnebezpečnější: odtud pramení vysvětlování Velkého tajemství, náboženské boje, odsuzování bližního. Můžeme si zvolit nějaké náboženství (já jsem například katolík), ale musíme pochopit, že pokud si náš bratr zvolil jiné náboženství, dojde k témuž zdroji světla, které skrze duchovní praktiky hledáme. Nakonec je záhodno připomenout, že odpovědnost za své rozhodnutí nemůžeme v žádném případě přenášet na kněze, rabína nebo imáma. Jen my sami si každým ze svých činů budujeme cestu do ráje.

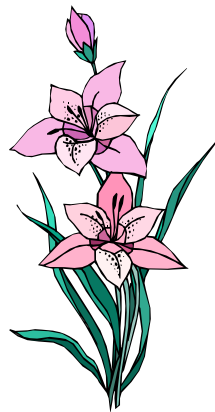
Tato úvaha jednoho z nejznámějších a nejuznávanějších světových spisovatelů je z knihy „Jako řeka, jež plyne“. Je v ní soustředěno 103 jeho textů – vyprávění, úvah, myšlenek, příběhů a zážitků z cest. Projevuje se tu spisovatelův neutuchající zájem o vše, co se děje na tomto světě, zamýšlí se nad lidskou povahou, dějinami našeho bytí a jako hluboce věřící člověk se staví za toleranci vztahů mezi národy i lidmi. „Pane, podporuj nás, protože Život je jediný způsob, jímž můžeme projeviti Tvůj zázrak. Nechť půda dál proměňuje obilí v chléb. A to je možné jen tehdy, budeme-li mít Lásku – proto nás nikdy nenechej o samotě. Dopřávej nám svou společnost, i společnost mužů a žen, kteří pochybují, jednají, sní, nadchnou se a žijí, jako by každý den byl věnován Tvé slávě“ (z jeho modlitby). Když si v této knize listuji a čtu, ztrácím najednou moje problémy na závažnosti a svět se mi jeví naprosto jinak, než jak ho vstřebávám z médií a z dění kolem sebe.

Paulo Coelho se narodil v roce 1947 v Rio de Janeiru v Brazílii. Za svoji literární činnost obdržel řadu prestižních zahraničních cen, ve Francii byl jmenován rytířem Řádu umění a literatury. Od roku 1997 je zvláštním poradcem UNESCO pro projekt Cesty víry. Jeho knihy vyšly více jak ve 150 zemích světa. Mezi nejznámější patří – Poutník, Alchymista, Záhir a další.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:**V dubnu 2007 oslaví:**

83 let	paní Jaroslava Marková	z Petrovic
82 let	paní Božena Smejkalová	z Dolní Čermné
80 let	paní Jiřina Faltejsková	z Dolní Čermné
79 let	paní Marie Applová	z Dolní Čermné
77 let	paní Jiřina Holečková	z Dolní Čermné
77 let	paní Filomena Junková	z Petrovic
76 let	paní Jiřina Nastoupilová	z Dolní Čermné
74 let	pan Ladislav Bárta	z Dolní Čermné
74 let	paní Libuše Bártová	z Dolní Čermné
71 let	paní Ludmila Bednářová	z Dolní Čermné
60 let	paní Marie Kužílková	z Horní Čermné
55 let	pan Jan Marek	z Verměřovic
55 let	pan František Dombaj	z Verměřovic

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byl pokřtěn a přijat do Kristovy církve:

v Dolní Čermné 31. 3. 2007 Tomáš Zpěvák z Dolní Čermné

Rodičům Tomáše rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné dary pro křesťanskou výchovu obou jejich dětí.

Křesťansky jsme se rozloučili:

ve Verměřovicích 15. 2. 2007 s paní Boženu Stejskalovou z Verměřovic
v Dolní Čermné 10. 3. 2007 s paní Hanou Marešovou z Dolní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku.

otec Pavel

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Duben 2007				
1. 4.	Ne	Květná neděle	7.30	Bednářovi 285
			10.30	Klekarovi 292
5. 4.	Čt	Zelený čtvrtek	18.00	Vackovi 197
6. 4.	Pá	Velký pátek	18.00	Motlovi 11
8. 4.	Ne	Zmrtvýchvstání Páně	7.30	Řehákovi 283
			10.30	Severinovi 342
9. 4.	Po	Pondělí velikonoční	7.30	Hubálkovi 61
15. 4.	Ne	2. neděle velikonoční	7.30	Faltusovi 356
			10.30	Macháčkovi ml. 55
22. 4.	Ne	3. neděle velikonoční	7.30	p. Matoušková 305
			10.30	Vašíčkovi 349
29. 4.	Ne	4. neděle velikonoční	7.30	p. Štěpánek K. 221
			10.00	Macháčkovi 242

Květen 2007				
6. 5.	Ne	5. neděle velikonoční	7.30	Kunertovi 300
			16.00	Vyhnálkovi 351
13. 5.	Ne	6. neděle velikonoční	7.30	Bednářovi 302
			16.00	Formánkovi 203
17. 5.	Čt	Nanebevstoupení Páně	19.00	p. Kunertová 177
20. 5.	Ne	7. neděle velikonoční	7.30	Prokopovi, Eliášovi 329
			16.00	Vágnerovi 102
27. 5.	Ne	Seslání Ducha Svatého, Boží hod svatodušní	7.30	Havlíčkovi 341
			16.00	Jurenkovi 160

Pro zasmání:

Paní katechetka chtěla dětem vysvětlit, co je to zázrak. Zeptala se:

„Když pokrývač spadne se střechy a nic se mu nestane, co to je?“

„Náhoda,“ odpověděl Karlík.

„A když druhý den zase spadne se střechy a opět se mu nic nestane, co to je?“

„Šťěstí,“ odpověděl Zdeněk.

„A když i třetí den spadne se střechy a zase se mu nic nestane, co to je?“

„Zvyk,“ odpověděl Martin.

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

Květná neděle
1. dubna 2007
14. týden / 2007

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

2. dubna - Pondělí Svatého týdne
18.00 Dolní Čermná – za rodinu Bartoňovu a Adamcovu

3. dubna - Úterý Svatého týdne

4. dubna - Středa Svatého týdne
18.00 Dolní Čermná – na úmysl dárce

5. dubna - ZELENÝ ČTVRTEK - památka Večeře Páně

- **Večerní mše svatá na památku Večeře Páně** bude ve farním kostele v D. Čermné slavena v **18.00 h.** - na poděkování za dar kněžství. Při mši svaté se bude také konat Obřad umývání nohou.

Po mši sv. bude Nejsvětější svátost oltářní přenesena do tzv. Getsemanské zahrady, kde se také bude konat tzv. *Svatá hodina (rozjímání v Getsemanech)*.

6. dubna - VELKÝ PÁTEK - památka umučení Páně - den přísného postu!!

- **Křížová cesta** na Mariánské Hoře v **15.00 h.**

- **Velkopáteční liturgie** začne ve farním kostele v D. Čermné v **18.00 h.**

Velkopáteční obřad má tři části: bohoslužbu slova s pašijemi, uctívání kříže a podávání eucharistie. Po obřadech se koná hodinová adorace mládeže u Božího hrobu. Adorace věřících bude dále pokračovat po celou noc a po celou Bílou sobotu v kostele v Dolní Čermné.

7. dubna - BÍLÁ SOBOTA - obřady vigilie Veliké noci

- **Obřady velikonoční vigilie** začnou ve farním kostele v D. Čermné v **19.00 h.**

Liturgie vigilie má tyto části: svěcení ohně, velikonoční chvalozpěv, bohoslužbu slova, obnovu křestních slibů a slavnou mši svatou z vigilie Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně obětovanou za všechny farníky.

Po skončení obřadů se bude v sále orlovný konat malé pohoštění na oslavu Vzkříšení Páně.

8. dubna - neděle - Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

Tímto dnem vstupujeme do velikonoční doby. Při všech bohoslužbách posvětime pokrmy.

Dolní Čermná	-	7.30 h.	-	na úmysl dárce
Verměřovice	-	9.00 h.	-	za Josefa Maříka, manželku a celý rod
Dolní Čermná	-	10.30 h.	-	za rodinu Bartošovu a Doskočilovu
Dolní Čermná	-	16.00 h.	-	<i>zpívané latinské nešpory zakončené svátost. požehnáním</i>

Příležitost ke sv. zpovědi ve Svatém týdnu budete mít

v kostele v D.Čermné:

v pondělí 2. 4.	od 14.00 – 17.55 hod.	P.Ján Kubis z D. Dobrouče, P.Pavel Seidl
ve středu 4. 4.	od 14.00 – 17.55 hod.	P.Ján Kubis z D. Dobrouče, P.Pavel Seidl
v pátek 6. 4.	od 7.00 - 12.00 hod.	P.Pavel Seidl

v kostele ve Verměřovicích:

v úterý 3. 4.	od 17.00 – 20.00 hod.	P.Pavel Seidl
---------------	-----------------------	---------------

Upozornuji, že na Zelený čtvrtek, Velký pátek odpoledne, ani na Bílou sobotu se nezpovídá!

Akce ve farnosti:

akce	den	čas	hodina	místo
zkouška zpěvu na dětské bohoslužby	pondělí	2. 4.	16.15 h.	fara Dolní Čermná
pobožnost Křížové cesty	pondělí	2. 4.	17.30 h..	kostel Dolní Čermná
mše svatá pro děti	pondělí	2. 4.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
pobožnost Křížové cesty	středa	4. 4.	17.30 h..	kostel Dolní Čermná
Dětské klubíčko	čtvrtek	5. 4.	9.00 – 11.00 h.	fara Dolní Čermná
adorace v Getsemanech - Svatá hodina	čtvrtek	5. 4.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná
pobožnost Křížové cesty	pátek	6. 4.	15.00 h..	areál Mariánské hory
adorace u Božího hrobu	pátek, po celou noc a celou sobotu			kostel Dolní Čermná
pohoštění po vigilii Veliké noci	sobota	7. 4.	po mši svaté	orlovná Dolní Čermná

POUTNÍK, DUBEN 2007

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 15. dubna 2007, Poutník vyjde 29. dubna 2007

Členové red. kroužku: P. Seidl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková,

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.